նուն գեղերը, սրանց մայրաններըը, ախոռ-ները, եայլաններըը, վանքերն, ամրոցներն ու այլերը:

Սպերի հովտում ձորոխը ալ ափից, հա-բաւից-հիւսիս թափուղ եւ էշէք-Սրթի լ-րից բղխող առուներն են, Նիգէյ, Թախտ, Բերբ-չի, Միշաւտիս, Կորմաւ, Մեծէգրէք[1], *Մե-չէդրէկ*, Խոզաղբիւր, Պաղակնուտ, Ակբուն-դար- (*ակ-աղբիւր*), Կենդրիս, Օրդուկի, Միշաւտես, Թախթ, Թախթմացրա, Կոր-մանց, Կիպաւես, Աւնոս, Գոթիս, Կարա-գիչ, Չինդերեկ, Դիեգրէկ[2], Բադիրգէս, Խուճդուս, Կըլըտչի, Շէշմաձոր, Բախսի, Մեծէգրէկ[3], Էշկեցց, Սըրթ, Թաշնորգեղ, Կաշինցք, Վարժենիս, Թէշատրեր, Քարձոր, Մելիքլի Նորկանց[4], Քիլիսէկափու (*ժամդրան*)

---

1 *Մեծէգրէկը*, միւս արեւմտեան Մեծէգրեկից զա-նազանելու համար նրան կանչում են Մեչէգրէկ: Ինչպես գրել եմ, այս Մեծի (տիրոջ-նախարարի, ոստանիկի, կամ նոյն իսկ սրանց աիկնանց) ագարակները յատկապէս իրենց չահագործած հողերն էին, որոնցից շատ կան ամբողջ ճո-րոխի Աւազանում: Ի յս Մեծէգրեկները մշակում էին գե-րիներով եւ յիշեցնում են Հռոմի:

2 *Դիճ-էգրէկ* եւ Դիցանձ — կամ Դիցանց անուն-նները (Դզանց), նոյնպէս Դիչանց, մտածել են տալիս, թէ արդեօք Հնումը այս կալուածները — գեղերը նուիրուած չէին Ընահիտին: Այսօր էլ միեւնոյն տաճարներն եւ Մայր աստուածածնին եկեղեցիները յիշեցում են Մեծմօրը:

3 Տես առաջին ծանօթութիւնը:

4 Մելիքլի-Նորկանց գեղը գարձեալ յիշեցնում է Սեմիտական Մալկա-Մելիքներին, երեւում է ինչ որ Աստ-բական մի յիշատակ, բայց փաստեր չկան. մինչեւ պեղում-ներ չկատարուին, չի կարելի որեւէ բան գրել: